

De regenboog verdwijnt...

- Decor:** *Schildersatelier daarin 3 schilderijen op 3 ezels; op de grond ligt rommel van een feestje van de vorige dag.*
Vanaf de zijkant komt Eugène binnen lopen op hoge poten, sigaret in de mond.
- Eugène:** Bonjour allemaal. Ik heb toch zo'n fijne tijd in Paris, nondejuu. Paris is schitterend. U bent er vast wel eens geweest, non? Nou, ik kom er elk jaar zeker een keer.
Hij neemt een trekje van z'n sigaret en kijkt om zich heen.
Maar wat zie ik nu? Wat een troep, allemaal lege flessen, zakken chips. Oh, daar heb ik toch zo'n hekel aan, hè.
Trekje sigaret.
Wie zou dat nou gedaan hebben? Ah, John natuurlijk; John houdt echt van rommel; je kunt het niet geloven; hij plakt het zelfs op z'n schilderdoek!! En er zijn nog mensen die het kopen ook! Maar nee! John kan het niet geweest zijn. Die is de hele tijd in America geweest. Wie dan?
Trekje, peinzend nadenken...
Natuurlijk, Lieveke onze nieuwe Belgische compagnon. Ik ken haar nog niet zo goed, maar volgens mij is het een chaotisch type.
Eugène kijkt in het rond, neemt een trekje...
Maar nee, maison. Dirk, Dirk was het. Hij weet van voren niet dat hij van achter leeft en hij houdt wel van een feestje, nou...
Ze loopt naar haar schilderij...
Hij ruimt het zelf maar op. Ik ga eens zien wat ik ook al weer gemaakt heb voordat ik naar Parijs ging...
Even rust... John komt met vlotte pas binnen; rugzak met troep...
- John:** Hello everybody... *naar publiek...* How are you?
Met accent... Nou, met mij gaat het helemaal te gek. Ik heb toch weer zo veel inspiratie opgedaan in de States [Steets]. Kijk hier... *Pakt zijn rugzak uit...* wat ik gevonden heb: een prachtig mooie laars; gooide iemand zomaar weg en een fietsbel, 'n... *Kijkt op en ziet Eugène achter zijn schilderij...*
Hé Eugène, ik had je niet gezien, ben je al terug uit Parijs?
Loopt op hem af en geeft hem een zoen in de lucht...
- Eugène:** Ha John, ja hoor, en Parijs was geweldig, zulke fijne mensen en...
- John:** *Valt hem in de rede...*
Nou, geef mij maar New York, Chicago, Texas. Alles is daar zoveel mooier, groter, groter...
Kijk rond ...
Zeg wie heeft hier zo veel troep gemaakt? Heb je een feestje gehad, Eugène ?
- Eugène:** Nee, ik denk dat Dirk...
- Dirk:** *Dirk komt binnen rennen met open armen...*
Hé, Eugène, John, jullie zijn er weer. Ah, ik heb jullie zo gemist!
- Eugène:** *kijkt naar de troep...*
Ja, ik zie het, Dirk.
- Dirk:** *Ziet nu zelf ook de troep...*

Ah let niet op de troep. Ik zat gisteren zo lekker te schilderen aan m'n soepschilderij, dat ik een paar vrienden heb uitgenodigd en je begrijpt het hé.

John: Weet je zeker dat het geen vriendinnen waren?
naar het publiek... Dirk is gek op meiden.

Dirk: Nou, er zouden er één of twee tussen kunnen zitten... maar eh, ik ga 'ns even opruimen.
Pakt flessen en de laars van John.

John: Hé afblijven, die laars heb ik nodig voor m'n schilderij.

Dirk: Je schilderij? Gebruik je nog steeds die ouwe rotzooi? Hier, moet je zien wat ik heb gemaakt gisteravond, zulke mooie kleuren.
Draait haar ezel om.

Lied 1: **Blauwe soep.**
Om de beurt zingen de schilders en laten hun schilderij zien.

Eugène: Zo ik ga eens lekker aan de slag, 'n tikkeltje roze, 'n beetje rood.

Dirk: Een beetje blauw, 'n beetje groen.

John: 'ns even kijken, waar zou ik dit nou eens plakken?

Lieveke: *Met een korte, stevige pas komt Lieveke aangelopen; blijft dan stilstaan.*
Hé, zijde gij er ook weer, wat fijn, effekes zoenen hoor.
Loopt nu eerst naar Dirk, dan naar John, dan naar Eugène.
Hé heren, kom 'ns effekes kijken naar mijn nieuwe meesterwerk.
Zet haar kunstwerk neer en haalt het papier er in één scheur vanaf; er verschijnt een mobiele telefoon.
Echte moderne kunst; iedereen is er mee bezig. Nou, wat zegt me daarvan? Is dat niet prachtig?

John: *Bedenkelijk...*
Tja, het is groot, heel groot, net zoals in America, maar het is iets te nieuw hè; ik hou meer van oud.

Lieveke: Ja, dat weet ik John, en gij Eugène, wat vind gij?

Eugène: *Bedenkelijk...*
Ja, het heeft zo weinig pigment, kleur, ik hou van bijzondere kleuren.

Lieveke: En gij Dirk, wat zegt gij ervan?

Dirk: Nou ik... ,ik vind het prachtig! Maar...
Lieveke loopt naar haar eigen kunstwerk...
ik hou niet van mobiele telefoons, dat is niet romantisch. Ik kijk de mensen liever aan.

Lieveke: Maar jongens, romantiek en kleur is toch uit de tijd en zeg nou zelf: 'n roze drol, blauwe soep, dat bestaat toch helemaal niet?

Dirk: *richt zich tot publiek...*
Tuurlijk wel, je verzint het gewoon.

Lied 2: **Dat bestaat niet.**
Achter in het decor verschijnt het pallet, door de gaten zingen anderen mee.

*John, Dirk, Eugène plakken "help"-borden plakt er de cijfercode op.
Lieveke loopt naar het scherm, neemt haar kunstwerk mee, komt terug.
John loopt naar het zijne en schrikt, er staat "help" op zijn werk.*

John: Kijk nou, m'n hele kunstwerk naar de maan!

Dirk: Wat dan?

John: Kijk dat woord: "HELP". Oh, wat lelijk!

Dirk: *loopt naar zijn werk...*
Nou moe. Kijk! Staat er nou "HELP"? Bah, wat lelijk. Hé Eugène, staat er soms bij jou ook iets?

Eugène: *loopt naar het zijne...*
Ach nee hè, m'n hele kunstwerk verpest. Zeg Lieveke, heb jij dat soms gedaan?

Lieveke: Maar natuurlijk niet, ik zal eens kijken hoe het met mijn kunstwerk staat.
Ze haalt haar kunstwerk...
Kijk nou, er staat een telefoonnummer op. Dat wil ik helemaal niet. Ah, wie doet er nou zo iets?

Dirk: Zullen we dat telefoonnummer eens draaien? O.k., pak je mobiele telefoon.

Eugène/John/
Lieveke: *Tegelijk ...*
Twee, twee, één, één, één, één. ...er gebeurt niets...

Dirk: Jammer. Hé misschien moeten we het op jouw kunstwerk doen. Kom op, we proberen het.

Eugène/John/
Lieveke/Dirk: *tikkend op de "toetsen".*
Twee, twee, één, één, één, één.

*Er verschijnt rook en een hard gebroem. Vanuit een hoek komt een parasol, met daar onder de
Pigmentianen. Zij draaien aan de parasol; 'n flikkerlicht zit eronder.
Dan komen ze één voor één naar voren en verkennen de ruimte.*

Lied 3: **Pigmentianen.**
De Pigmentianen stellen zich voor in het lied.

Aan het eind roept de President de groep bijéén; de 1ste Minister gaat naast hem staan.

President: *gebaart naar de schilders...*
1ste Minister, ga eens vragen waar wij terecht zijn gekomen?

1ste Minister: *loopt statig naar de schilders...*
Mensen, mijn President wil graag weten wie u bent en waar wij zijn terechtgekomen.

John: *nog erg verbaasd...*

Nou wij zijn beroemde schilders en dit... *handen in de rondte...* is ons atelier, hier maken wij de mooiste werken met de mooiste kleuren.

1ste Minister: *loopt terug naar President...*
Het zijn beroemde schilders en dit is hun atelier, President.

Lilalo: *smoezend tegen de President...*
Hooft u dat President? Het zijn schilders; zij kunnen ons misschien helpen met ons kleurenprobleem.

Dirk: Maar nu willen wij weten wie u bent en hoe komen jullie in ons atelier terecht?

President: Excuseert u ons, dat wij u ineens overvallen, maar wij zijn de Pigmentianen. Het volk van de kleuren...
Slaat een arm om de Pigmentianen...
Wij hebben een noodsignaal gestuurd en u heeft het signaal ontvangen. Daarom zijn wij hier terecht gekomen.

Turquaso: Kijk wij verliezen al onze kleur.

Bordeaux: Wij worden helemaal bleek.

Kobalt: 2 tovenaars stelen alle kleuren.

President: Ja, het is triest, maar ik zal het u allemaal uitleggen.

Lied 4: Lied van de President en 1ste Minister.

John: En nu wilt u van ons dat wij u komen helpen?

1ste Minister: Precies, jullie zijn toch beroemde schilders; jullie zijn toch kleurenkunstenaars? Als jullie de tovenaars niet kunnen verslaan; wie dan wel?

Dirk: Nou, zo beroemd zijn we nou ook weer niet, hoor.

Turquaso: Maar, kijk nou toch, eerst was ik nog zo mooi turquoise.

Bordeaux: En ik zo mooi Bordeaux.

Lied 5: Ik zie, ik zie... (Turquaso, Bordeaux)

De schilders staan met elkaar te smoezen; de Pigmentianen ook.

Eugène: Wij willen u best helpen, maar we hebben wel hulp nodig.

Lieveke: Ja, als het kan een beetje magische hulp.

1ste Minister: *tegen de President...*
President, misschien kan onze magiër helpen.

President: *tegen 1ste Minister...*
Ja, dat is een goed idee, Magiër, waar bent u?

Magiër: *komt naar voren...*
Hier ben ik.

President: *tegen schilders...*
Kijk hier, onze Magiër, hij kan u wellicht van dienst zijn

Magiër: Nou, nou, tut, tut, zo goed ben ik nou ook weer niet. Ik ken wel een paar kunstjes, maar dat is alles.

Einde Zichtversie